

ВЛАДАН БАЈЧЕТА, рођен 1985. у Босанској Крупи, БиХ. Дипломирао на групи за српску и општу књижевност на Филолошком факултету у Универзитету у Београду („Поезија Владана Деснице”), где је завршио мастер („Проза Стевана Раичковића”) и докторске студије („Књижевно дјело Борислава Михајловића Михиза”). Бави се савременим српском књижевношћу и теоријом књижевности.

МАТИЈА БЕЋКОВИЋ, рођен 1939. у Сенти. Пише поезију, прозу и есеје, академик. Књиге песама: *Вера Павладољска*, 1962; *Меџак луџалица*, 1963; *Тако је љоворио Маџија*, 1965; *Че – џираџедија која џираје* (коаутор Д. Радовић), 1970; *Рече ми један чоек*, 1970; *Међа Вука Маниџоџа*, 1976; *Леле и куку*, 1978; *Два свеџа*, 1980; *Поеме*, 1983; *Боџојављење* (избор), 1985; *Кажа*, 1988; *Чији си џи, мали?*, 1989; *Изабране џесме и џоеме*, 1989, 1990; *Тридесет и једна џесма*, 1990; *Надкокоџи*, 1990; *Сабране џесме I–VI*, 1990; *Ово и оно* (избор), 1995; *Поџиџис*, 1995; *Ђерађемо се јоџ*, 1996; *Хлеба и језика*, 1997; *Муџка џуџбалица* (избор), 1999; *Од до*, 1999; *Очинсиџво* (избор), 2000; *Најлеџце џесме Маџије Бећковића* (избор), 2001; *Ниси џи виџе мали*, 2001; *Црноџорске џоеме*, 2002; *Кукавица*, 2002; *Тређа рука*, 2002; *Сабране џесме I–IX*, 2003; *Каже Вука Маниџоџа* (избор), 2004; *Тако је љоворио Маџија I–III* (избор), 2004; *Седимо нас двоје у суџону џлавом* (избор), 2005; *Кажем џи џихо: ниџиџа нам не џреба*, 2006; *Кад будем млађи*, 2007; *Пуџи којеџ нема*, 2009; *Боџојављење*, 2009; *Кад будем јоџ млађи*, 2012; *Косџиџи*, 2012; *Сиџаница за оџкуџ вучјих коџа*, 2012; *Оџледало*, 2015; *Три џоеме*, 2015; *Праху оца џоезије*, 2016; *Кад дођеш у било који џрад*, 2018; *100 мојих џорџреџа*, 2018; *Био је смак свеџа* (избор и нове), 2019. Књиге есеја, заџиса, беседа и разџовора: *О међувремену*, 1979; *Служба свеџом Сави*, 1988; *Сима Милуџиновић / Пеџар II Пеџировић Њеџоџ*, 1988; *Косово најскуџља срџска реч*, 1989; *Овако љовори Маџија*, 1990; *Мој џреџиџосџављени је Геџе*, 1990; *Поеџика Маџије Бећковића* (зборник), 1995; *Предсказања Маџије Бећковића* (зборник), 1996; *Маџија – сиџари и нови разџовори*, 1998; *О међувремену и јоџ џонечему*, 1998; *Послушања*, 2000; *Небоџ*, 2001; *Саслушања* (1968–2001), 2001; *Маџија Бећковић, џесник* (зборник), 2002; *Поезија Маџије Бећковића* (зборник), 2002; *Човек без*

граница, 2006; *Мисли*, 2006; *Беседе*, 2006; *Изабрана дела I–VII*, 2006; *Служба Пусишањаку цейшњском*, 2013; *Сабрана дела I–XII*, 2013.

ЗЛАТОМИР ГАЈИЋ, рођен је 1971. у Новом Саду. Дипломирао је и магистрирао на Одсеку за српску књижевност Филозофског факултета у Новом Саду, где је 2018. и одбранио докторску дисертацију са темом „Рок поезија Бранимира Штулића и њени медијски одједи”. Као новинар новосадског листа *Дневник* десет година је активно пратио рок и цез сцену, и написао бројне књижевне, ликовне, позоришне, филмске и музичке критике. Новинске текстове (интервјуе, чланке, репортаже...) објављивао је и у магазину Српског народног позоришта, као и на сајтовима фестивала *Еџиш*, *Синема сити* и *Улични свирачи*. Асистент је на Одсеку за медијске студије Филозофског факултета у Новом Саду. Пише научне радове на теме из области журналистике, књижевности, популарне културе и рокенрола. Активан је и као рок музичар: свира бас гитару у неколико новосадских бендова.

РАДМИЛА ГИКИЋ ПЕТРОВИЋ, рођена 1951. у Врбасу. Пише прозу и есеје. Објављене књиге: *Ошворитије Јеленине ѓрозоре*, 1978; *Намасије*, *Индијо*, 1984; *У Фрушкој ѓори 1854*, 1985; *Милица–Вук–Мина*, 1987; *Разѓовори о Индији*, 1989; *Преииска Милице Сѓиојадиновић Срѓкиње са савременицима*, 1991; *Искусѓива ѓрозе – разѓовори са ѓрозним ѓисцима*, 1993; *Токови савремене ѓрозе – разѓовори са ѓрозним ѓисцима*, 2002; *У ѓошѓрази за ѓлавним јунаком*, 2003; *Срѓкињин круѓ кредом*, 2006; *Библиоѓрафија радова о Милици Сѓиојадиновић Срѓкињи*, 2007; *Ликови у Дневнику Анке Обреновић*, 2007; *Дневник Анке Обреновић*, 2007; *Живош и књижевно дело Милице Сѓиојадиновић Срѓкиње*, 2010; *Сѓѓара ѓрича*, 2013; *Кореја, post scriptum*, 2014; *А ѓде је Чехов? Разѓовори о ѓрози*, 2015; *Вијешнам и девеш змајева*, 2016; *Кришѓика ѓамћења*, 2017. Приредила више књига.

ЈОВАН ДЕЛИЋ, рођен 1949. у Борковићима код Плужина, Црна Гора. Пише књижевну критику и есеје, дописни је члан САНУ. Објављене књиге: *Кришѓичареви ѓарадокси*, 1980; *Срѓски надрелизизм и роман*, 1980; *Пјесник „Паиешѓике ума” (о ѓјеснишѓиву Павла Пошовића)*, 1983; *Традиција и Вук Сѓѓефановић Караѓић*, 1990; *Хазарска ѓризма – ѓумаचेње ѓрозе Милорада Павића*, 1991; *Књижевени ѓоѓледи Данила Кишѓа*, 1995; *Кроз ѓрозу Данила Кишѓа*, 1997; *О ѓоезији и ѓоешѓици срѓске модерне*, 2008; *Иво Андрић – мошѓ и жрѓива*, 2011; *Иван В. Лалић и ѓемачка лирика – једно инѓѓерѓѓекшѓиуално исѓѓраживање*, 2011. Приредио више књига српских писаца.

ЗОРАН ЂЕРИЋ, рођен 1960. у Бачком Добром Пољу код Врбаса. Пише поезију, есеје, књижевну критику и студије, преводи с пољског,

руског и бугарског. Књиге песама: *Талоџ*, 1983; *Зџлоб*, 1985; *Унуџираџња обележја*, 1990; *Под сџтаром лиџом*, 1993; *Одуџак*, 1994; *Voglio dimenticare tutto* (на италијанском), 2001; *Аз бо виде – азбучне молиџве*, 2002; *Наџилаложено* (изабране и нове песме), 2007; *Блаџо*, 2011; *Чарнок*, 2015; *Сенке М. Цр.*, 2018. Студије, есеји, огледи и критике: *Сесџра – књџга о инџесџу*, 1992; *Ваџрено крџџење*, 1995; *Море и мраморје – дневник џуџовања џо Аџулији*, 2000; *Анџели носџалџије – џоезија Данила Киџа и Владимира Набокова*, 2000; *Данило Киџ: ружа–џесник–џоџлед*, 2002; *Песник и џеџова сенка. Есеји о срџском џесниџџву ХХ века*, 2005; *Сџварање модерноџ свиџеџа (1450–1878)* (коаутори Д. Гавриловић, З. Јосић), 2005; *Незасиџење – џољска драмаџурџија ХХ века*, 2006; *Са исџока на заџад – словенска књџжевна емиџраџија у ХХ веку*, 2007; *Дом и бездомносџ у џоезији ХХ века*, 2007; *Исџорија Виџолда Гомбровиџа*, 2008; *Тесџосџерон. Нова џољска драмаџурџија*, 2008; *Поеџџка срџскоџ филма – срџски џисџи о филму 1908–2008*, 2009; *Позориџџе и филм*, 2010; *Виџкаџијева Луда локомоџива – између џозориџџа и филма*, 2010; *3 – у возовима евроџске класе, у дуџим заџвореним комџозиџијама, у диму и џеџелу*, 2011; *Словенска чиџанка – оџледи и џреводи из словенских књџжевносџи ХХ века*, 2013; *Позориџџе луџака у Новом Саду – оснивање* (коауторка Љ. Динић), 2014; *Драмаџурџки џосџскриџџум*, 2014; *Уџоџреба џрада – савремени новосадски роман*, 2014. Приредио више књџга и антологија.

НИКОЛА ЖИВАНОВИЋ, рођен 1979. у Крагујевцу. Пише поезију, есеје и књџжевну критику, преводи с енглеског. Књиге песама: *Алеја часовника* (коаутор А. Шаранац), 1998; *Нарџисове џубавне џесме*, 1999; *Асџаџово*, 2009; *Carmina Galli*, 2014. Приредио *Анџолоџију џубавне џоезије*, 2003.

ИВАН ЈОСИМОВ, рођен 1965. у Белој Цркви. Основну и средњу школу завршио у родном граду. Студирао у Новом Саду и Београду. Био је уредник двонедељника *Белоцркванска џџамџа* (1994–1999), директор белоцркванског радија (2001–2003), уредник локалног недељника *Нера* (2003–2004), и директор недељника *Врџачка кула* (2008–2012). Пише поезију и прозу, прве стихове објавио 1989. године у Сремскокарловачким *Кроровима*. Живи у Белој Цркви.

КАРЛ КРОЛО (KARL KROLOW, 1915–1999), један је од најплоднијих и најважнијих немачких песника друге половине 20. века. Студирао је германистику, романистику, филозофију и историју уметности у Гетингену и Бреслауу (Вроцлав). Од 1943. до 1956. настањен у Гетингену и родном ХанOVERу, да би потом до смрти живео у Дармштату, седишту Немачког ПЕН-центра и Академије за језик и песништво. Превео је Рилкеове песме писане на француском, као и нека Аполинерова и Бекетова дела. Песничке збирке (избор): *Hochgelobtes gutes Leben* (са Х. Гаупом),

1943; *Das Gedicht in unserer Zeit*, 1946; *Heimsuchung*, 1948; *Auf Erden*, 1949; *Die Zeichen der Welt*, 1952; *Wind und Zeit*, 1954; *Fremde Körper*, 1959; *Reise durch die Nacht*, 1964; *Alltägliche Gedichte*, 1968; *Zeitvergehen*, 1972; *Gedichte*, 1980; *Pomologische Gedichte*, 1981; *Herodot oder der Beginn der Geschichte*, 1983; *Die andere Seite der Welt*, 1987; *Die zweite Zeit*, 1995; *Gedichte, die von Liebe reden*, 1997). За живота је добио најугледнија књижевна признања, био чланом више академија уметности. (С. Т.)

ДАЈАНА ЛАЗАРЕВИЋ, рођена 1993. у Шапцу. Завршила основне и мастер студије на Филолошком факултету у Београду. Пише поезију и прозу, бави се превођењем. Књиге песама: *Кроз њпросџор и време*, 2011; *Сџазе звезданоџ бескраја*, 2012; *Сџранац*, 2014. Роман: *Маџловиџи џуџ џаленаџа. Део 1 – Таџјана*, 2015. Биографија: *Оџац Арсеније – сеџања на духовноџ оца*, 2016.

АЛЕКСАНДАР Б. ЛАКОВИЋ, рођен 1955. у Пећи. Пише поезију, прозу, есеје, студије и књижевну критику. Књиге песама: *Ноџи*, 1992; *Заседа*, 1994; *Повраџак у Хиландар*, 1996; *Дрво слеџоџ џаврана*, 1997; *Док нам кров џрокишњава*, 1999; *Ко да нам враџи лица усџуџ изџубљена* (избор), 2004; *Неџеш у џесму*, 2011; *Силазак анџела – џокосовски циклус*, 2015; *Ко да нам враџи лица усџуџ изџубљена* (избор и нове песме), 2015; *Гласови неба џод земљом*, 2016. Роман: *Кад куџе нисмо закључавали*, 2017. Студије и есеји: *Од џоџема до сродника: миџолоџки свеџ Словена у срџској књижевности*, 2000; *Хиландарски џуџоџици*, 2002; *Токови ван џокова – ауџениџични џеснички џосџуџци у савременој срџској џоезији*, 2004; *Језикоџворци – џонџоризам у срџској џоезији*, 2006; *Дневник речи – есеји и џрикази срџске џесничке џродуџије 2006–2007*, 2008; *Дневник џласова – есеји и џрикази срџске џесничке џродуџије 2008–2009*, 2011; *Ђорђе Марковић Кодер – језик и миџ*, 2013; *Дневник сџихова – есеји и џрикази срџске џесничке џродуџије 2010–2012*, 2014; *Дневник џесама – џрикази и есеји срџске џесничке џродуџије 2013–2015*, 2016; *Речи у сенџи – оџледи о џреџуџаној срџској џоезији заврџне џреџине двадесетџоџ и џочейка двадесетџрвоџ века*, 2018.

ИВАН НЕГРИШОРАЦ, рођен 1956. у Трстенику. Пише поезију, прозу, драме, студије и књижевну критику. Од 2005. до 2012. године био је главни и одговорни уредник *Летџоџиса*, а од априла 2012. је председник Матице српске. Књиге песама: *Трула јабука*, 1981; *Ракљар. Желудац*, 1983; *Земљоџис*, 1986; *Абракадабра*, 1990; *Тоџло, хладно*, 1990; *Хоџ*, 1993; *Везници*, 1995; *Прилози*, 2002; *Поџајник*, 2007; *Свеџилник*, 2010; *Камена чџиенија*, 2013; *Чџиенија* (избор), 2015; *Маџични млеч*, 2016; *Изложба облака* (избор и нове), 2017. Роман: *Анџели умиру*, 1998. Дrame: *Фреди умире*, 1987; *Куџ-куџ*, 1989; *Исџраџа је у џоку, зар не?*, 2000; *Видиџ ли свиџе на*

небу?, 2006. Студије: *Легијимација за бескућнике. Српска неоавангардна поезија – њојички иденитет и разлике*, 1996; *Лирска аура Јована Дучића*, 2009. Председник је Уређивачког одбора *Српске енциклопедије*, том I, књ. 1–2, 2010–2011, том II, 2013; том III, књ. 1, 2018.

МИЛАН НЕНАДИЋ, рођен 1947. у Грковцима код Босанског Грахова, БиХ. Пише поезију и књижевну критику, бави се превођењем. Књиге песама: *Стефанос*, 1971; *Нови Стефанос*, 1974; *Ојци одар*, 1978; *Усамљена историја*, 1979; *Освећена маска*, 1981; *Песме*, 1984; *Књига четворице*, 1984; *Песме* (коаутор И. Урсу), 1985; *Ојци одар и друге песме*, 1985; *Вриснула је мајка*, 1985; *Почињем да бирам*, 1988; *Дрхћање у своду*, 1988; *Изабране песме*, 1989; *Бели анђео*, 1990; *Венац за Гаврила*, 1991; *Ујочици*, 1994; *Средовечан соко*, 1995; *Узрушак: наставак Ујочиција*, 1997; *Суви печай*, 1998; *Ојци одар и нове песме*, 2000; *Ноћна слика*, 2001; *Дивљи боџ Балкана*, 2003; *Пола каји росе* (избор и нове песме), 2004; *Песме* (избор), 2005; *Камен са именом*, 2006; *Горко изобиље*, 2008; *Више од имања* (избор), 2010; *Укус њелина* (избор), 2012; *Редна чаща*, 2012; *Венац за Гаврила, завешћање*, 2014; *Укојна свила / Giulgiu de mătase* (двојезични избор), 2017; *Ојмено а црно* (избор), 2018.

ПАВЛЕ ПАВЛОВИЋ, рођен 1983. у Београду. На Филолошком факултету у Београду дипломирао је на Одсеку за општу књижевност и теорију књижевности и на Одсеку енглески језик и књижевност. На истом факултету је 2010. године одбранио је мастер рад „Критика Достојевског у раном совјетском периоду”, а 2016. докторат „Гозбене слике у европском роману деветнаестог века”. Живи и ради у Београду.

КАТАРИНА ПАНТОВИЋ, рођена 1994. у Београду. Основне и мастер студије завршила на Одсеку за компаративну књижевност Филозофског факултета у Новом Саду на коме похађа прву годину докторских студија. Пише и објављује научне радове, књижевну критику и поезију у стручним и књижевним часописима и зборницима. Преводи с енглеског и немачког језика, а бави се и сликарством и уметничком фотографијом.

СТЕВАН ТОНТИЋ, рођен 1946. у Грдановцима код Санског Моста, БиХ. Пише поезију, прозу, есеје и путописе, преводи с немачког. Књиге песама: *Наука о дуци и друге веселе њриче*, 1970; *Тајна њрејиска*, 1976; *Нање џоре вук*, 1976; *Хулим и њосвећујем*, 1977; *Црна је мајчи неђеља*, 1983; *Тајна њрејиска и друге њјесме*, 1985; *Праџ*, 1986; *Ринџ*, 1987; *Изабране њјесме*, 1988; *Сарајевски рукојис*, 1993; *Лирика* (избор), 1995; *Мој њсалам / Mein Psalm*, 1997; *Олујно јайио* (избор), 2000; *Sonntag in Berlin*, 2000; *Блаџослов изџнансџива*, 2001; *Сарајевски рукојис – 33 изабране њјесме / Hand-*

schrift aus Sarajevo – 33 ausgewählte Gedichte, 2005; *Светіо и ѿроклетіо*, 2009; *Анђео ми бану кроз рещейке*, 2010; *Вјерна звијезда / Вернаїа сvezда*, 2012; *Свакодневни смак свијетіа*, 2013; *Der tägliche Weltuntergang*, 2015; *Безумни ѿламен – изабране и нове љубавне ѿјесме*, 2015; *Христіова луда*, 2017. Роман: *Твоје срце, зеко*, 1998. Књиге есеја и путописа: *Im Auftrag des Wortes – Texte aus dem Exil*, 2004; *Та мјестіа – ѿуїоїису (у ѿрози и сїиху)*, 2018; *Кочићева и срїска ѿраума*, 2018. Године 2009. су му изашла *Изабрана дјела*, 1–4 (*Поезија; Твоје срце, зеко; Језик и неизрециво – ѿјеснички ѿорїирейи; По налозима ѿоезије*). Саставио више песничких антологија.

ДАНИЈЕЛА ТРАЈКОВИЋ, рођена 1980. у Врању. Основне и мастер студије енглеског језика и књижевности завршила на Филозофском факултету у Косовској Митровици. Пише песме, приче, књижевну критику и бави се превођењем. Објавила књигу *22 вагона* (избор и превод савремене англофоне поезије), 2018. Објављује у домаћој и иностраној периодици.

ДРАГАН ХАМОВИЋ, рођен 1970. у Краљеву. Пише поезију, есеје и књижевну критику. Књиге песама: *Мракови, руђе*, 1992; *Намешћеник*, 1994; *Маїична књиға*, 2007; *Албум раних сїихова*, 2007; *Жежено и нежно*, 2012; *Змај у јајейу – наивне ѿјесме*, 2013; *Тиска – ѿјесме и ѿнеки заїис*, 2015; *Меко језзро – ѿјесме с ѿраїећом ѿричком*, 2016; *Поїрављам усїомене*, 2017; *Бежанијска коса*, 2018; *Извод из маїичне књиге*, 2019. Књиге есеја и критика: *Сївари овдашње*, 1998; *Песничке сївари*, 1999; *Последње и ѿрво*, 2003; *С обе сїране*, 2006; *Лейо и цїїаїи – ѿоезија и ѿоеїичка Јована Христїића*, 2008; *Песма од ѿочейка*, 2009; *Раичковић – ѿеснички развој и ѿоеїичко окружење*, 2011; *Маїични ѿросїор*, 2012; *Пуї ка усїравној земљи – модерна срїска ѿоезија и ѿена кулїурна самосвесї*, 2016; *Момо ѿражи Каїора – ѿроблем иденїїїейейа у Каїоровој ѿрози*, 2016; *Преко века – из срїске ѿоезије XX и XXI сїолећа*, 2017; *Лица једнине*, 2018. Приредио више књига.

ИВАН ЧАРОТА, рођен 1952. у селу Лишчки, Кобрински рејон у Брестској области, у Совјетској Белорусији. Познати је белоруски слависта, србиста, књижевни критичар, историчар културе и преводилац. Доктор филолошких наука постао је 1998. године, а професор 1999. Иностранни је члан Српске академије наука и уметности од 2009. године. Члан је Удружења књижевника Белорусије, Удружења књижевника Русије и Удружења књижевника Србије. Двоструки је лауреат награде Републике Белорусије „За духовни препород” у 2003. и 2019. години. (Д. Л.)

РИТА ЦУЛИЈАНИ (RITA GIULIANI), професор руског језика и књижевности на Универзитету Ла Сапијенца у Риму (Sapienza Università di Roma). Бави се руском књижевношћу двадесетог века, руско-итали-

јанским културним везама, а посебна област њеног интересовања су руски сликари и писци који су живели у Риму у деветнаестом и двадесетом веку. Учествовала је у организовању неколико конференција посвећених теми „Рим и Русија у двадесетом веку”. Уређивала је више зборника и антологија руске поезија и написала пет монографија у којима подробно анализира руско-италијанске културне везе. (П. П.)

Приредио

Бранислав КАРАНОВИЋ